Interiorizarea unei experienţe de natură spirituală

On Octombrie 07, 2020

Un artist în folosirea reprezentărilor simbolice are nevoie de o trăire de dincolo de lume pentru ca visele sale distincte să poată fi explorate şi înţelese în termeni aproape divini.

Dacă cineva mi-ar fi spus, într-un vis de inspiraţie divină, că într-o bună zi voi îmbrăţişa cunoaşterea cea mai înaltă, *santa conoscenza d'altri tempi* , chiar în momentul posesiei unui secret care dă sens vieţii mele, poate m-aş fi gândit la mine ca la un sfânt. Şi dacă acelaşi cineva s-ar fi transpus într-un trandafir care vorbeşte, simbolizând atributul în care este revelat Creatorul, atunci poate că perpetua mea devenire ar fi fost scrisă în genul celor 1001 de nopţi: cu acea continuitate a firelor de nisip care reorganizează constant arhitectura dunelor unei poveşti orientale.

Acum sunt sigur că aceasta a fost mâna hazardului, la care este de ajuns să mă raportez prin scris sau prin pictură, cu stiloul sau cu pensula, ca şi când aş încerca să văd efectele Florii Vieţii desenate în comparaţie cu simbolul printat al Omului Vitruvian. Totul s-a dezvăluit în vis celui a cărui lumină avea să treacă nedeviată, prin UNITATE, în naraţiunea mistică a aventurii unui suflet în drumul lui spre întregirea unui tablou de ansamblu al realităţii fenomenale. Iar acest suflet este sensibil la tendinţele dominante şi novatoare ale artei, fiindcă a obţinut toată aprecierea Creatorului încă dinainte de a intra în această lume.

Ştiinţa este rezultatul întâlnirii dintre obiectul artistic şi artist, sub mantia sfinţirii unei picturi devenită emblematică.

Admit uşor acest lucru. Ca orice visător care s-a izbit de pasiunea pentru artă, cred că port în mine spiritul unui alt visător care încurajează pasiunea pentru ştiinţe. Nu-i de mirare că originea cuvintelor scrise de mine cu un stilou fermecat se regăseşte într-unul din punctele temei *"El Por Siempre Ahora"* pe care artistul le etalează prin proporţii, volume şi colorit, pentru a contura un portret sugestiv al sfinţilor proveniţi din disciplinarea sensibilităţii şi imaginaţiei de către raţiune.

Leadership: Ce exprimă creaţia ta de la înălţimea unei priviri care îşi îngăduie exigenţa de a dezvălui anumite laturi ale realităţii în spiritul unei perspective de tipul „simbiotic”?

Dacă pensula artistului nu va lega aceste puncte cu o culoare deschisă, atunci cuvintele scriitorului vor avea goliciune spirituală şi vor furniza înţelesuri negative, iar viziunea scriitoricească se va pierde în van. Aşadar, stiloul şi pensula sunt complementare unei tematici de revitalizare a artei cu noi teme de exprimare, dar numai dacă au o origine comună: ”Mâna nevăzută care controlează hazardul”.

De ce sunt atât de sigur că aceasta este adevărata înţelegere a sensului meu de a fi în mijlocul avangardei artistice a momentului prezent? Fiindcă cine priveşte cu atenţie scrisul meu, aşa cum numai pensula îi poate cuprinde coeficientul de valoare, aspectul dinamic şi caracterul autentic, va putea surprinde măsura unei creaţii de excepţie întinsă peste secole ca o perpetuă devenire a fenomenului artistic. Şevaletul se mândreşte cu arta mea, la fel cum eu mă mândresc cu Harul lui Dumnezeu de a pătrunde acţiunea Sa într-un Univers întreg.

În cazul unui şevalet ajustabil, cuprinzător de trăiri, întins cu măsura picturii clasice, atât de necesar redării unei arte a vieţii de vis, într-o *cosmografia del minor mondo* , consider că orice pensulă care îl cuprinde de la un capăt la celălalt pleacă din vârful unui stilou fermecat, plin de şoapte tainice traduse în mistere verbale, care scrie în altă dimensiune.

Da, visul mi-a profețit victoria științelor, *In nomine Patris et Filii, Spiritus Sancti* , obținută mai întâi prin forța cuvântului pur, adânc purtător de sens, puternic rostit, așezat în spațiul frumosului sub forma unei viziuni a naturii și a omului de o mare frumusețe și noblețe plastică. Nu-i de mirare că a mea creație exprimă acea stare relativă de concordanță între experimentarea și trăirea unei uniri a sufletului cu Dumnezeu prin intermediul harului artistic polivalent.

Leadership: Cunoașterea care favorizează evoluția artei tale se manifestă vizibil în sensul în care, prin trăirea unei experiențe directe a tainei lui Dumnezeu, omul se recunoaște pe sine drept imaginea unei realități distincte?

Motivul pentru care stiloul meu respinge anumite părți din literatură și aprobă altele din arta picturii, este de a clarifica și de a atrage atenția asupra faptului că orice pensulă, atingând șevaletul cu măiestrie divină, se regăsește în chip de Axis Mundi, mijlocind contactul cu Cerul și cu viața eternă. Mai ales pensula, guvernând și influențând cu tărie domeniul artistic, poate impregna în memoria timpului o concepție și o gândire nouă, la fel cum reușește stiloul în literatură.

În cazul scrisului, pasiunea mă conduce către scrisul lui Mesa Selimovic, construit în cinstea unei experiențe de poveste, în așa fel încât simt că mă pierd în gândurile tânărului derviș Ahmed Nurudin, într-un moment de rătăcire:

"M-am aruncat orbește, cu desfătare și patimă, în combaterea misticii lui Ibn-Areba, dându-mi seama, poate pentru prima dată, că cerurile și tainele universului, tainele morții și ale ființei sunt domeniul cel mai potrivit în care te poți refugia de grijile pământești. Dacă ele n-ar exista, ar trebui născocite, ca adăpost. Or, în versetele lui Ibn-Areba se spune că numai celor aleși, numai celor puțini le este dat să cunoască înțelepciunea divină."

Şi mie ce-mi rămâne, citind acestea? Îmi rămâne să cunosc ceea ce pot cuprinde cu pensula pe șevalet, conversând mai mult cu pensula, la fel ca și cu șevaletul, pe aceeași temă: extragerea cuvintelor și expresiilor din tehnica picturilor pe care le am în lucru. Dată fiind acțiunea conjugată a mai multor agenți dintre care "ritmul rapid al execuției", este necesar să extind în mod vizibil înțelegerea semnificației simbolurilor folosind ca instrument de decodificare un stilou a cărui proprietate este de a purifica ideile, de a consolida, captura și introduce energia Absolutului în aura unui artist desăvârșit.

Pensula se deschide și ea în fața avântului sufletesc al stiloului, surprinzând în culori, cu discreție, acea clipă de trăire pe care aș vrea să o păstrez veșnic, aducând în atenție tehnica de geometrizare a unui chip divin. Ştiu că nici eu nu pot fi surprins în vreo imagine de către cineva, pe care poate ați dori s-o căutați în lume, dar așa stau lucrurile cu un mare artist în ale scrisului: oferă numai stiloului său șansa de a construi o imagine reală, din gânduri, din cuvinte, din tăceri, și din modul lor paradoxal de se alătura ulterior Tatălui în actul divin de a mai produce și alți Fii.

Un om care se recunoaște pe sine drept imaginea unei realități distincte este un artist care își asociază elementele de exprimare vizuală (punctul, linia, culoarea, forma, planul) cu trăirea unei experiențe directe a tainei lui Dumnezeu, din care a deprins virtutea de a uni „o existență cu o esență".

Interiorizarea unei experiențe de natură spirituală se concentrează pe aspectul de unicitate reprezentat de legătura ce se formează între o activitate cognitivă, elementară, ce creează simboluri, și intensitatea conexiunii sufletești dintre două lumi: o lume a scrisului și o lume a infinitelor posibilități și modalități de exprimare artistică.

Source: https://neculaifantanaru.com/interiorizarea-unei-experiente-de-natura-spirituala.html